

kännagifva hvarföre. *Hvad f. dig, efter du ser så ledsen ut? Föga f-ades, att han slagit honom en örfil,* det var icke långt ifrån att . . . — *Syn.* Felas, Fela, Brista, Saknas, Tryta.

FATTIG, a. 2. (af *Fattas*) 1) Som lider brist på det nödvändiga eller ej har tillräckligt deraf. *En f. man.* Brukas i plur. äfv. substantivt, t. ex.: *Kollekt, insamling till de f-a; bäcken, hvori gåfvor till de f-a insamlas.* — *Syn.* Arm, Behöfvande, Nödlidande. — 2) (i utsträckt mening) Som icke har mer, än man nödvändigt behöfver; äfv. som har ringa förmögenhet. *En f. prest, embetsman. Jag har väl så mycket, att jag kan hjälpa mig sjelf, men är för f. att hjälpa andra.* (Talesätt) *F. fan, djefvul,* fattig stackare; äfv. en olycklig, beklagensvärd människa. — *Syn.* Torftig, Obemedlad. — 3) Säges om ofruktbara länder, eller sådana, hvilkas inbyggare äro fattiga; äfv. om inrättningar, stiftelser o. s. v. med ringa inkomster. *Ett f-t land, rike. En f. provins, stad, by. Detta kloster, hospital är ganska f-t.* — 4) Brukas äfven om vissa saker, hos hvilka ej träffas det öfverflöd, den rikedom, man skulle önska. *Ett f-t språk, ämne.* Man säger äfv. *F. talare,* som lider brist på idéer. — 5) (i vidsträcktaste betydelse) Som lider brist på något, hvad som helst. *Han är väl rik, men ändå alltid f. på penningar. F. på kläder, böcker, tankar o. s. v.* (Fig. bibl.) *Andeligen f.,* hvars hjerta och sinne äro helt och hållet vända från tanken på det verdsliga goda. — 6) Beklagansvärd, olycklig. *En f. stackare, syndare. Han har varit sjuk, den f-a gossen.* Säges äfven i utsträckt mening om vissa saker, t. ex.: *Min f-a rock blef aldeles förstörd.* — *Syn.* Arm, Stackare.

FATTIGBRÖD, n. 3. Underhåll, som på allmän bekostnad tilldelas fattiga.

FATTIGBÖSSA, f. 1. Bössä (bem. 1) af metall, med ett lock, vanligtvis tillslutet med ett hänglås, och en smal, aflång öppning på locket, hvarigenom penninggåfvor till de fattiga nersläppas. Är på många ställen uthängd vid kyrkor ell. fattighus.

FATTIGDEL, m. 2. Andel i anslaget för de fattiga uti en församling, hvilken andel någon viss fattig person får åtnjuta.

FATTIGDOM, m. 2. Egenskapen att vara fattig (i alla bem. utom 6). a) *Hans f. är så stor, att hustru och barn ofta måste svälta.* — *Syn.* Armod, Nöd. — b) *Min f. medgifver inga öfverflödiga utgifter.* — *Syn.* Små inkomster, Ringa förmögenhet, Torftighet. — c) *Ett lands, ett rikes f. Stadens f. — d) Språkets, ämnets f. — e) F. på penningar, på tankar.* — *Syn.* Brist.

FATTIGDOMSBEVIS, n. 5. Bevis, utgifvet af någon myndighet, om en persons fattigdom.

FATTIGDOMSED, m. 3. Edgång, då någon besvärjer sin fattigdom eller omöjligheten att kunna utgöra vissa prestanda.

FATTIGDOMSLÖFTE, n. 4. Löfte att ständigt lefva i frivillig fattigdom, som aflägses af dem, hvilka ingå i en katolsk andlig orden.

FATTIGED, se *Fattigdomsed*.

FATTIGFÖRESTÄNDARE, m. 3. (mindre brukligt) En, som förestår en fattigkassa.

FATTIGFÖRSÖRJNING, f. 2. Se *Fattigvård*. **FATTIGFÖRSÖRJNINGSMAN**, m. 3. Offentlig anstalt i en stads- eller landsförsamling, som har till ändamål de der varande fattiges försörjning.

FATTIGFÖRSÖRJNINGSHUS, n. 3. Se *Fattighus*.

FATTIGHJON, n. 3. Man eller qvinna, intagen på ett fattighus, eller som af fattigvården njuter underhåll.

FATTIGHUS, n. 3. Försörjningshus, der isynnerhet orkeslöse fattige, som ej sjelfve förmå skaffa sig uppehälle, finna underhåll, kläder och boningsrum. — *Syn.* Fattigförsörjningshus, Fattigstuga.

FATTIGHUSHJON, n. 3. Man eller qvinna, intagen på ett fattighus. — *Syn.* Fattigstughjon.

FATTIGHUSFÖRESTÄNDARE, m. 3. Person, som förestår ett fattighus.

FATTIGHÅF, m. 2. pl. — *håfvar.* Kyrkhåf, som tillförene kringbars under gudstjensten till insamling af penningar åt de fattiga.

FATTIGINRÄTTNING, f. 2. Se *Fattigförsörjningsanstalt*.

FATTIGKASSA, f. 1. Offentlig kassa, hvars medel användas till de fattiges i en kommun försörjning.

FATTIGMAN, fattiggmänn, m. sing. (kollektivt) De fattige i allmänhet. *F-s barn.* (Ordspr.) *F-s mat är snart äten,* ringa förråd är snart förtärd. — Bör noga skiljas ifrån *Fattig man*, som både till bemärkelse och uttal är helt olika.

FATTIGMEDEL, n. 3. pl. Medel, samlade och anslagna till de fattiges försörjning.

FATTIGPENNINGAR, m. 2. pl. Se *Fattigmedel*.

FATTIGSKOLA, f. 1. Skola, inrättad inkom för fattigmans barn.

FATTIGSTUGA, f. 1. Se *Fattighus*. Brukas isynnerhet om sådana på landet.

FATTIGSTUGHJON, se *Fattighushjon*.

FATTIGT, adv. Torftigt, öfverdrifvet måttligt, snålt. *Lefva f.*

FATTIGVÅRD, m. 2. Omsorgen om de fattiges försörjning i ett land, en stad eller församling. *Allmänna f-en i riket. F-en i en församling.* — *Syn.* Fattigförsörjning.

FATTIGVÅRDS-DIREKTION, ---räktschön, f. 3. Direktion (se d. o.), som värdar de fattiges bästa i en församling.

FATTIGVÄN, m. 3. pl. — *vänner.* (mindre brukl.) De fattiges vän.

FATTIGVÄSENDE, n. 4. sing. Allt hvad som rörer allmänna fattigvården.

FATTLIG, a. 2. Som kan fattas med förståndet, begripas, förstås. *En f. stil. Ett f-t ämne.* — *Syn.* Begriplig.

FATTLIGHET, f. 3. Egenskapen att vara fattlig. — *Syn.* Begriplighet.

FATTNING, f. 2. 1) (utan plur.) Se *Fattningsgåfva*. — 2) (utan plur.) Sinnestillstånd, hvarunder själen verkar fritt och obehindrad af yttre intryck. *Förlova f-en, komma ur f-en. Bringa någon ur f. Behålla f-en.* — *Syn.* Kontenans. — 3) (med plur.) a) Insättning af ädelstenar i guld eller silver. — b) Guld eller silver, hvori en ädelsten är insatt.

FATTNINGSFÖRMÅGA, f. 1. eller **FATTNINGSGÅFVA**, f. 1. Förmågan att fatta, förstå. *Hafva god, trög f.* — *Syn.* Fattning.

FATTNINGSKRETS, m. 2. (fig.) Inbegreppet af de föremål, ämnen, som af en person kunna fattas, begripas. *Delta ämne ligger ej inom, ligger utom hans f.*

FAUN, faun, m. 3. (rom. myt.) Skogsgud.

FAUNA, fauna, f. 1. (lat.) Förteckning, med åtföljande beskrifningar, på de i ett land eller en viss del af jorden inhemska djur.